

[Bjørn Elmquist]

Det er mit indtryk, at det er specielt i Danmark, denne debat kører, som den gør i øjeblikket; måske bortset fra England. Jeg går ud fra, at arbejdsministeren enten her eller senere i arbejdsmarkedsudvalget eller måske justitsministeren kan give os svar på, hvilke lande der præcis som vi er ved at forberede denne lovgivning. Men det er mit klare indtryk, at det er de meget specielle forhold, vi har i Danmark, der er grunden til, at vi er så tæt på, og at vi i så lang tid har haft denne diskussion. Der er meget, meget få af de lande, der er medlemmer af Europarådet, der har en så ensrettet eller monopoliseret fagbevægelse, hvis vi nu skal anvende det udtryk, som vi har i Danmark. Mange steder er der jo mange flere fagbevægelser, og jeg kan måske til almindelig interesse her i salen oplyse, at der blandt dem, der støtter vores initiativ dernede i Strasbourg, bl. a. også er socialister fra andre lande, der godt kan se, at dette her naturligvis er en menneskerettighed.

Men jeg vil egentlig bede arbejdsministeren gentage, hvis jeg da har hørt rigtigt, om det virkelig er regeringens opfattelse, at dette er en forkert afgørelse fra Menneskerettighedsdomstolen, for hvis man mener, det er en forkert dom, der er blevet afsagt, er det ganske interessant; så er jeg efterhånden også ved at mene, at regeringen ikke er tvunget til - det er der måske ikke engang noget formelt grundlag for - at fremsætte dette lovforslag. Jeg opfatter det snarere sådan, at regeringen er ved at komme til fornuft og har fattet, at sådan er udlægningen rundt omkring af Menneskerettighedskommissionens afgørelse.

(Kort bemærkning).

Waldorff (VS):

Arbejdsministeren mente, at vores løsning bestod i, at man skulle trække sig fra Menneskerettighedskonventionen eller slette sin underskrift på den. Det mener jeg ikke er løsningen; jeg mener, at man bare skal lade være med at efterkomme dommen. Hvis vi skulle blive det første land, som blev udelukket fra internationale forsamlinger og konventioner på grund af et forsvar for arbejdernes kollektive rettigheder, hvor alle andre er blevet udelukket på grund af deres undertrykkelse af arbejderklassens rettigheder, så ville

det være en stolt situation og ville være noget, der kunne bruges internationalt politisk. Men jeg tror selvfølgelig ikke på, at vi ville blive det.

Hr. Arne Melchior bedyrer, at det ikke er for at smøre arbejdsgiverne, at han angriber eksklusivaftalerne, men fordi han prioriterer friheden højest. Det, man ikke kan få ind i borgerlige hoveder, er, at ingen frihed og lighed er mulig, så længe den ene part sidder på produktionsmidlerne. Arbejderne kan aldrig enkeltvis opnå den frihed, som man skriver bøger om og laver citater om, når man kommer herind. Hvis ikke arbejderne har de kollektive rettigheder, er den enkelte intet værd. Den personlige frihed, som de borgerlige taler om, er den enkelte arbejders frihed til at fedte for arbejdsgiveren, prøve at klare sig igennem, når de andre bliver fyret, stå på god fod, arbejde over og lave månskensarbejde, medens de andre prøver at slås for klassens samlede rettigheder. Så meget værd er den personlige frihed, som man taler om, for en arbejder.

(Kort bemærkning).

Hans Jørgen Jensen (S):

Hr. Arne Bjerregaard talte om det totalitære, og det gør hr. Arne Bjerregaard, fordi han støtter Kristeligt Fællesforbund, som vel står for noget af det mest totalitære, der overhovedet findes. Her har man jo taget arbejdsgivere og lønmodtagere i samme organisation, og det er en form for fagforeninger, vi i hvert fald ikke ønsker. Hr. Arne Bjerregaard kunne studere den østrigske fagbevægelse, hvor man jo har haft denne opdeling gennem mange år og ikke er nået ud af stedet, fordi man havde religiøse og politiske diskussioner om, hvordan man skulle føre fagbevægelsens politik ud i livet. Det er derfor, man er interesseret i at have en enhedsfagbevægelse, hvor de politiske opfattelser, de faglige folk kan have, naturligvis bliver respekteret. At der så kan være flere af den ene slags end af den anden slags, er en anden sag, men det har ikke noget med diktatur at gøre; tværtimod.

Arbejdsministeren (Svend Auken):

Disse debatter om eksklusivaftaler og andet afslører mange interessante holdninger, men jeg synes nok, at hr. Bjørn Elmquist er